

BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

X legislatura
Segon període

Número 8
15 de gener de 2013

SUMARI

3. TRAMITACIONS EN CURS

3.10. Procediments que es clouen amb l'adopció de resolucions

3.10.25. Propostes de resolució

Proposta de resolució de declaració de sobirania del poble català

Tram. 250-00058/10

Presentació	p. 3
Tramitació pel procediment d'urgència	p. 4
Tramesa al Ple	p. 4
Termini de presentació d'esmenes	p. 4

Proposta de resolució de declaració sobre la sobirania i el dret a decidir del poble de Catalunya

Tram. 250-00059/10

Presentació	p. 4
Tramitació pel procediment d'urgència	p. 6
Tramesa al Ple	p. 6
Termini de presentació d'esmenes	p. 6

Proposta de resolució d'aprovació de la declaració de sobirania i del dret a decidir del poble de Catalunya

Tram. 250-00060/10

Presentació	p. 6
Tramitació pel procediment d'urgència	p. 8
Tramesa al Ple	p. 8
Termini de presentació d'esmenes	p. 8

Proposta de resolució sobre el dret a decidir i la reforma de la Constitució

Tram. 250-00062/10

Presentació	p. 8
Tramitació pel procediment d'urgència	p. 10
Tramesa al Ple	p. 10
Termini de presentació d'esmenes	p. 10

NOTES

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

Els documents publicats en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* (BOPC) són una reproducció fidel dels documents originals entrats al Registre.

La numeració del BOPC no està necessàriament vinculada a una sola data.

ISSN: 0213-7798 · Dipòsit legal: B-20.066-1980 · Imprès al Parlament
www.parlament.cat

3. TRAMITACIONS EN CURS
- 3.10. PROCEDIMENTS QUE ES CLOUEN
AMB L'ADOPCIÓ DE RESOLUCIONS
- 3.10.25. PROPOSTES DE RESOLUCIÓ

— **Proposta de resolució de declaració de sobirania del poble català**

Tram. 250-00058/10

Presentació

Grup Mixt

Reg. 856 / Admissió a tràmit: Mesa
del Parlament, 15.01.2013

**PROPOSTA DE RESOLUCIÓ DE DECLARACIÓ
DE SOBIRANIA DEL POBLE CATALÀ**

PREÀMBUL

Els Països Catalans són una nació, i com a tal tenen el dret a exercir l'autodeterminació.

Durant tot el segle xx la voluntat d'autogovernar-se dels i de les catalanes ha estat una constant. Ho fou durant el període republicà, en el debat de l'Estatut de Núria, l'aprovació del qual fou condicionat per la intransigència de les Corts espanyoles. La resistència política en el marc de les dues dictadures i dels règims monàrquics són també exponents d'aquesta voluntat que es perllonga en el temps. En l'actual monarquia parlamentària espanyola, el poble català fou condemnat. El text constitucional negava el poble català com a subjecte polític i el fragmentava en diverses Comunitats Autònomes, prohibint expressament la federació dels territoris que configuren els Països Catalans. Cal recordar que aquest text constitucional, redactat en un context de mínimes garanties democràtiques, preveu la intervenció militar en cas que algun dels territoris de l'Estat decideixin exercir els seus drets nacionals.

Amb el maltracte econòmic, institucional, territorial o cultural l'encaix del nostre poble en els marcs institucionals francès i espanyol s'ha demostrat inviable. Els atacs a la llengua arreu dels Països Catalans o al model d'immersió a l'escola al Principat són tan sols exemples recents d'aquesta voluntat, reiterada, de l'Estat a fer desaparèixer la forma de veure el món i de viure que tenim els i les catalanes.

La crisi desencadenada pel debat estatutari a partir de la segona meitat de la dècada del 2000 i l'auge de les consultes populars per la independència, han convertit en majoritària la voluntat de decidir del poble. Aquesta eclosió ha fet coincidir en el dret a decidir a una part majoritària de la societat. Les mobilitzacions del 10 de juliol del 2010 i de l'11 de setembre del 2012 obliguen als representants polítics a moure fitxa i a facilitar que

el poble català pugui exercir el seus drets col·lectius, en llibertat i sense condicions. Aquests representants són conscients del paper protagonista del poble en el procés d'autodeterminació.

Cal recordar, tanmateix, que aquest procés té lloc en el marc d'una crisi capitalista especialment dolorosa, que ve acompanyada de les retallades més importants en el sector públic i la negació, fins i tot, dels drets més elementals (habitatge, treball...) per una part important de la societat. En aquest sentit i per fer el procés el més ampli possible, és imprescindible que aquest vagi acompanyat d'un replantejament del marc econòmic, dels tractats internacionals contrets per l'Estat i de la forma que prendrà la nostra democràcia.

Per tal de continuar el procés d'autodeterminació del poble català, el Parlament de Catalunya, reunit en sessió plenària en l'inici de la X legislatura, formula la següent:

DECLARACIÓ DE SOBIRANIA DEL POBLE CATALÀ

1. El Parlament de Catalunya constata que la consciència nacional del nostre poble ha avançat molt aquests darrers anys. Fruit d'això, una gran majoria d'aquesta cambra es manifesta a favor de la realització d'un referèndum democràtic per decidir quin ha de ser el seu futur.

2. El Parlament de Catalunya considera que els intents d'encaix del nostre poble a dins l'Estat espanyol i francès han esdevingut una via sense recorregut. Els catalans i les catalanes, maltractats durant segles per part de l'Estat espanyol, tenen dret a manifestar les seves legítimes aspiracions nacionals mitjançant un referèndum, com a part d'un procés constituent en el marc dels Països Catalans.

3. El Parlament de Catalunya, com a òrgan de representació d'una part del territori de la nació catalana, aspira a participar en un procés de vertebració del conjunt dels Països Catalans, sempre i quan aquesta sigui la voluntat majoritària expressada democràticament per aquests territoris. Conseqüentment, insta el Govern de Catalunya a obrir un procés de diàleg amb els agents socials, econòmics i culturals dels Països Catalans per sondejar la seva voluntat de sumar-se a un procés de sobirania més ampli, i explorar possibles vies per a la seva vertebració nacional.

4. És per tot això que el Parlament expressa la necessitat que el poble català faci el seu propi camí, constant la necessitat de decidir lliurement i democràticament el seu futur col·lectiu, com a única via per tal de garantir el progrés i la justícia social i el foment de la cultura i la llengua pròpies. Constatem la necessitat de construcció d'una societat més democràtica, igualitària i justa, fonamentada en l'Estat del benestar, les llibertats polítiques, els drets socials i ecològics i la solidaritat internacional.

5. El Parlament insta el Govern de la Generalitat i les forces polítiques i els agents socials, econòmics i culturals a impulsar un acord el més ampli possible per tal de portar a terme aquest procés democràtic i el full de ruta consegüent, amb diàleg amb la comunitat internacional, per tal que les catalanes i catalans puguin autodeterminar-se en un marc de plena llibertat, respecte al pluralisme i el foment del debat i de la participació. El Parlament es compromet a acompanyar un procés de mobilització i organització popular, promovent si cal la desobediència civil davant dels obstacles institucionals que s'oposin a la sobirania del poble.

6. El Parlament de Catalunya constata que l'obertura d'un procés orientat a l'exercici de la plena sobirania per part del poble català comporta necessàriament el debat profund sobre el model polític, institucional, econòmic, social i cultural. Això també implica el replantejament de les relacions internacionals del país, inclosa la conveniència d'esdevenir un Estat membre de la UE.

7. El Parlament de Catalunya constata la necessitat urgent que el poble català pugui determinar lliurement i democràticament el seu futur col·lectiu i insta el govern a fer un referèndum d'autodeterminació amb una pregunta explícita sobre la constitució d'un nou estat independent. Aquest referèndum s'ha de celebrar el més aviat possible, en cap cas més enllà del 2014. Aquest referèndum ha de contemplar la participació de totes les persones del país, al marge del reconeixement actual de la seva ciutadania.

8. Finalment, el Parlament de Catalunya és conscient de les dificultats del procés cap a l'autodeterminació del poble català, i per això anima a les catalanes i catalans a mantenir-se actius i mobilitzats per defensar el dret a decidir i ser protagonistes d'aquest procés.

Palau del Parlament, 14 de gener de 2013

David Fernández Ramos
President del Grup Mixt

Tramitació pel procediment d'urgència

Acord: Mesa del Parlament, 15.01.2013.

Tramesa al Ple

Acord: Mesa del Parlament, escoltada la Junta de Portaveus, sessions del 15.01.2013.

Termini de presentació d'esmenes

Finiment del termini: 21.01.2013; 09:30 h.
Acord: Mesa del Parlament, 15.01.2013.

Proposta de resolució de declaració sobre la sobirania i el dret a decidir del poble de Catalunya

Tram. 250-00059/10

Presentació

Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa
Reg. 857 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 15.01.2013

A LA MESA DEL PARLAMENT

Dolors Camats Luis, portaveu, Joan Mena Arca, portaveu adjunt del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, d'acord amb el que estableixen els articles 145 i 146 del Reglament del Parlament, presenten la proposta de resolució següent per tal que sigui substanciada davant el Ple del Parlament del 23 de gener de 2013.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Catalunya és una nació, i com a tal té el dret a decidir lliurement el seu destí, és a dir, a exercir el dret a l'autodeterminació.

La voluntat d'autogovern del poble català s'ha expressat de forma constant al llarg de la història. Durant el segle XX aquesta voluntat es va poder concretar en la recuperació de la Generalitat en el marc de l'Estatut d'Autonomia de 1932, aprovat durant la II República. L'aixecament feixista de 1936, i la guerra que aquesta insurrecció va provocar, va comptar amb una resistència activa del poble i el Govern de Catalunya. Aquesta resistència va continuar durant la llarga dictadura franquista; una de les fites fonamentals d'aquesta actitud de lluita per les llibertats es concretà en la creació de l'Assemblea de Catalunya, l'any 1971: el punt tercer de la seva declaració fundacional exigia «el restabliment provisional de les institucions i dels principis configurats en l'Estatut de 1932, com a expressió concreta d'aquestes llibertats a Catalunya i com a via per arribar al ple exercici del dret a l'autodeterminació».

El poble de Catalunya ha expressat, després de la dictadura franquista, en dues ocasions, l'any 1979 i l'any 2006, la seva voluntat d'autogovern concretada en els respectius Estatuts d'Autonomia. I al llarg dels trenta-tres anys d'existència de les institucions democràtiques catalanes recuperades, el Parlament de Catalunya ha proclamat en diverses ocasions el dret imprescriptible, irrenunciable i inalienable del poble català a l'autodeterminació.

La sentència del Tribunal Constitucional 31/2010, com a conseqüència dels recursos presentats pel PP i el Defensor del Pueblo, va suposar un menyspreu a la voluntat del poble català en no respectar la decisió de la ciutadania expressada en referèndum l'any 2006.

La sentència va comportar la ruptura del pacte constitucional i va obrir una etapa en la que la única via de sortida democràtica passa per retornar la veu i la capacitat de decisió al poble català.

Les manifestacions massives del 10 de juliol de 2010 i de l'11 de setembre de 2012 son expressió del rebuig de la ciutadania envers la manca de respecte a les decisions del poble català. La resolució 742/IX del Parlament de Catalunya, del 27 de setembre de 2012, aprovada per una majoria de vuitanta-sis diputats i diputades marca de forma inequívoca el camí cap a una consulta o referèndum d'autodeterminació. Els resultats de les eleccions del 25 de novembre han ratificat la voluntat de celebrar la consulta o el referèndum durant la present legislatura i alhora han configurat una composició del Parlament que expressa la pluralitat de les forces que donen suport a aquest procés.

Els darrers temps hem viscut un continuat procés de recentralització, d'atac a l'autogovern de Catalunya i a la llengua catalana per part del Govern de l'Estat, que s'ha vist afavorit per la sentència del TC. Uns atacs a la llengua catalana que en el cas del País Valencià i de les Illes Balears han estat liderats pels respectius governs. Amb aquests i d'altres pobles compartim una llengua i uns vincles històrics i culturals, en el marc dels Països Catalans, cap als que expressem la nostra solidaritat, la voluntat de compartir l'avenç cap al reconeixement dels drets nacionals i l'ampliació de les formes de cooperació que preveu l'article 12 de l'actual Estatut.

Cal recordar, però, que l'inici del camí cap a l'autodeterminació coincideix amb una crisi econòmica que ha comportat decisions governamentals que han retallat l'estat de benestar. És imprescindible doncs que el procés cap al dret a decidir vagi acompanyat d'un pacte que garanteixi els drets socials i democràtics de la ciutadania i del país.

De forma simultània, aquest procés s'ha de fer en un context d'una forta demanda ciutadana de regeneració democràtica, amb una exigència àmpliament compartida que reclama altres maneres de fer política. El procés pel dret a decidir, sense una profunda regeneració democràtica que expulsi la corrupció de la vida política de Catalunya, serà molt més difícil i tindrà molta menys credibilitat.

Per tal de continuar avançant en aquest procés, el Parlament de Catalunya, reunit en sessió plenària en l'inici de la X legislatura, i en representació de la voluntat popular expressada democràticament a les darreres eleccions del 25 de novembre de 2012, formula la següent:

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ

DECLARACIÓ SOBRE LA SOBIRANIA I EL DRET A DECIDIR DEL POBLE DE CATALUNYA

1) El Parlament de Catalunya, d'acord amb la voluntat popular expressada democràticament, declara de forma solemne que el poble català, en tant que subjecte polític i jurídic, disposa de la sobirania democràtica necessària per a fer efectiu l'exercici del dret a decidir, com a plasmació del dret a l'autodeterminació dels pobles, per poder escollir el seu futur polític amb llibertat i sense límits.

2) El procés català del dret a decidir es realitzarà d'acord amb els principis següents:

2.1. Legítimitat democràtica

El dret a decidir no es fonamenta tan sols en el reconeixement de que Catalunya com a nació pot decidir lliurement el seu destí; és també una expressió concreta de les llibertats democràtiques. I és per aquest motiu, que la voluntat de celebrar un referèndum o consulta pot ser àmpliament majoritària a la societat i al Parlament, independentment de les legítimes opcions que es vulguin defensar quan la consulta es produeixi.

El Parlament vetllarà per assegurar que el procés sigui escrupolosament democràtic, garantint la pluralitat d'opcions i el respecte a totes elles, a través de la deliberació i el lliure debat, en especial a través d'un tractament igualitari en els mitjans públics de comunicació, amb l'objectiu que el pronunciament que en resulti sigui l'expressió majoritària de la voluntat popular.

2.2. Diàleg

El Parlament i el Govern de Catalunya apostaran pel diàleg i la negociació amb l'Estat espanyol, les institucions europees i el conjunt de la comunitat internacional.

2.3. Pluralitat

El dret a decidir és patrimoni de tot el poble de Catalunya i cap persona, força o forces polítiques poden intentar monopolitzar-lo o apropiar-se'n de forma exclusiva.

2.4. Transparència

El Parlament vetllarà per assegurar que es facilitin les eines necessàries perquè el conjunt de la població disposi de tota la informació precisa per a l'exercici del dret a decidir i promourà la participació de la societat civil en el procés.

2.5. Legalitat

S'utilitzaran tots els marcs legals existents per fer efectiu de forma democràtica l'exercici del dret a deci-

dir. S'impulsaran, de forma conjunta pels grups parlamentaris favorables al dret a decidir, al Parlament de Catalunya i a les Corts Generals, totes les iniciatives legislatives que puguin ser necessàries per l'exercici d'aquest dret. Al mateix temps es promourà un marc de diàleg i negociació amb l'Estat per acordar els mecanismes i les condicions de la convocatòria d'un referèndum.

2.6. Europeisme

El Parlament defensarà i promourà l'aplicació dels principis fundacionals de la Unió Europea, particularment els drets fonamentals dels ciutadans i ciutadanes, la democràcia, el compromís amb l'estat de benestar, la solidaritat i l'aposta pel progrés econòmic, social i cultural.

Per aquests motius el Parlament de Catalunya expressa la seva profunda convicció de que el procés s'ha de fer amb voluntat de permanència a la Unió Europea, donant a conèixer el camí que ara s'inicia a les institucions europees i al conjunt dels estats membres de la Unió Europea.

2.7. Cohesió social

Atès que el procés es produeix en un context de severa crisi econòmica que provoca conseqüències greus en amplis sectors de la societat, caldrà garantir els drets i la cohesió social i territorial del país i la voluntat expressada en múltiples ocasions per la societat catalana de mantenir Catalunya com un sol poble.

2.8. Qualitat democràtica

La credibilitat del procés exigeix, si es vol suscitar un ampli suport de la majoria de la ciutadania, una acció decidida de reformes democràtiques, des del compromís amb la transparència, la qualitat democràtica i l'honradesa.

2.9. Paper central del Parlament

Des del paper central i de lideratge que ha d'exercir el Parlament, els grups parlamentaris es comprometen a presentar, d'acord amb el Reglament del Parlament, una proposta de creació d'una Comissió sobre el dret a l'autodeterminació, com espai de recerca del consens polític, tant pel que fa al procés a Catalunya i a les iniciatives legislatives a adoptar en el Parlament, com per establir el marc de negociació amb el Govern de l'Estat.

2.10. Acord Nacional

El procés ha de començar amb la signatura solemne, abans de dos mesos, d'un Acord Nacional pel dret a decidir, amb participació del Govern, de les forces polítiques, els agents socials i les entitats i organismes més representatius de la societat catalana que

constituïran un organisme d'impuls i seguiment del procés.

Palau del Parlament, 14 de gener de 2013

Dolors Camats Lluís Joan Mena Arca
Portaveu GP ICV-EUiA Portaveu adjunt GP ICV-EUiA

Tramitació pel procediment d'urgència

Sol·licitud: Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa (reg. 857).
Acord: Mesa del Parlament, 15.01.2013.

Tramesa al Ple

Acord: Mesa del Parlament, escoltada la Junta de Portaveus, sessions del 15.01.2013.

Termini de presentació d'esmenes

Finiment del termini: 21.01.2013; 09:30 h.
Acord: Mesa del Parlament, 15.01.2013.

Proposta de resolució d'aprovació de la declaració de sobirania i del dret a decidir del poble de Catalunya

Tram. 250-00060/10

Presentació

Grup Parlamentari de Convergència i Unió, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya
Reg. 858 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 15.01.2013

A LA MESA DEL PARLAMENT

Jordi Turull i Negre, portaveu del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, Marta Rovira i Vergés, portaveu del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, d'acord amb el que estableixen els articles 145 i 146 del Reglament del Parlament, presenten la proposta de resolució següent per tal que sigui substanciada davant el Ple del Parlament i sol·liciten que sigui tramitada pel procediment d'urgència, d'acord amb el que estableix l'article 96 del Reglament del Parlament.

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ D'APROVACIÓ
DE LA DECLARACIÓ DE SOBIRANIA I DEL DRET
A DECIDIR DEL POBLE DE CATALUNYA

PREÀMBUL

El poble de Catalunya, al llarg de la seva història, ha manifestat democràticament la voluntat d'autogovernar-se, amb l'objectiu de millorar el progrés, el benestar i la igualtat d'oportunitats de tota la ciutadania, i per reforçar la cultura pròpia i la seva identitat col·lectiva.

L'autogovern de Catalunya es fonamenta també en els drets històrics del poble català, en les seves institucions seculares i en la tradició jurídica catalana. El parlamentarisme català té els seus fonaments en l'Edat Mitjana, amb les assemblees de Pau i Treva i de la Cort Comtal. La Cort Comtal es formà el segle XI per esdevenir Corts Generals de Catalunya el 1214 quan el rei renuncia a ser el poder legislador exclusiu, tot anticipant-se al model parlamentari anglès propi de la Carta Magna de 1215.

Al segle XIV es crea la Diputació del General o Generalitat, que va adquirint més autonomia fins actuar, durant els segles XVI i XVII, com a govern del Principat de Catalunya. La caiguda de Barcelona el 1714, arran de la Guerra de Successió, comportà que Felip V abolís amb el Decret de Nova Planta el dret públic català i les institucions d'autogovern.

En l'etapa contemporània, la creació de la Mancomunitat de Catalunya el 1914 suposà un primer pas en la recuperació de l'autogovern, que fou abolida per la dictadura de Primo de Rivera el 1925. Amb la proclamació de la Segona República espanyola es constituí un govern català el 1931 amb el nom de Generalitat de Catalunya, que es dotà d'un Estatut d'Autonomia.

La Generalitat fou de nou abolida el 1939 pel general Franco, que instaurà un règim dictatorial fins al 1975. Catalunya va poder recuperar la Generalitat, amb caràcter provisional, amb el retorn el 1977 del seu president a l'exili. En la transició democràtica, i en el context del nou sistema autonomista definit per la Constitució espanyola de 1978, el poble de Catalunya aprovà mitjançant referèndum l'Estatut d'Autonomia de Catalunya el 1979, i celebrà les primeres eleccions al Parlament de Catalunya el 1980.

En els darrers anys, en la via de l'aprofundiment democràtic, una majoria de les forces polítiques i socials catalanes han impulsat mesures de transformació del marc polític i jurídic. La més recent, concretada en el procés de reforma de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya iniciat pel Parlament l'any 2005. Les dificultats i negatives per part de les institucions de l'Estat Espanyol, entre les quals cal destacar la Sentència del Tribunal Constitucional 31/2010, comporten una negativa radical a l'evolució democràtica de les voluntats col·lectives del poble català dins de l'Estat Espanyol i

crea les bases per una involució en l'autogovern, que avui s'expressa amb total claredat en els aspectes polítics, competencials, financers, socials, culturals i lingüístics.

De diverses formes, el poble de Catalunya ha expressat la voluntat de superar l'actual situació de bloqueig en el si de l'Estat Espanyol. Les manifestacions massives del 10 de juliol de 2010 sota el lema «Som una Nació, nosaltres decidim» i la de l'11de setembre de 2012 sota el lema «Catalunya nou Estat d'Europa» són expressió del rebuig de la ciutadania envers la manca de respecte a les decisions del poble de Catalunya.

Amb data 27 de setembre de 2012, mitjançant la resolució 742/IX, el Parlament de Catalunya constatà la necessitat que el poble de Catalunya pogués determinar lliurement i democràticament el seu futur col·lectiu mitjançant una consulta. Les darreres eleccions al Parlament de Catalunya del 25 de novembre de 2012 han expressat i confirmat aquesta voluntat de forma clara i inequívoca.

Per tal de portar a terme aquest procés, el Parlament de Catalunya, reunit en la primera sessió de la X legislatura, i en representació de la voluntat de la ciutadania de Catalunya expressada democràticament a les darreres eleccions, formula la següent

DECLARACIÓ DE SOBIRANIA I EL DRET A DECIDIR
DEL POBLE DE CATALUNYA

D'acord amb la voluntat expressada democràticament per part del poble de Catalunya, el Parlament de Catalunya acorda fer efectiu l'exercici del dret a decidir per tal que els ciutadans i les ciutadanes de Catalunya puguin decidir el seu futur polític col·lectiu, d'acord amb els principis següents:

1. *Sobirania.* El poble de Catalunya té, per raons de legitimitat democràtica, caràcter de subjecte polític i jurídic sobirà.
2. *Legitimitat democràtica.* El procés de l'exercici del dret a decidir serà escrupolosament democràtic, garantint especialment la pluralitat d'opcions i el respecte a totes elles, a través de la deliberació i diàleg en el si de la societat catalana, amb l'objectiu que el pronunciament que en resulti sigui l'expressió majoritària de la voluntat popular.
3. *Transparència.* Es facilitaran totes les eines necessàries perquè el conjunt de la població i la societat civil catalana tingui tota la informació i el coneixement precís per a l'exercici del dret a decidir i es promogui la seva participació en el procés.
4. *Diàleg.* S'apostarà pel diàleg i la negociació amb l'Estat espanyol, les institucions europees i el conjunt de la comunitat internacional.

5. *Cohesió social.* Es garantirà la cohesió social del país i la voluntat expressada en múltiples ocasions per la societat catalana de mantenir Catalunya com un sol poble.

6. *Europeisme.* Es defensaran i promouran els principis fundacionals de la Unió Europea, particularment els drets fonamentals dels ciutadans, la democràcia, el compromís amb l'estat del benestar, la solidaritat entre els diferents territoris de la Unió i l'aposta pel progrés econòmic, social i cultural.

7. *Legalitat.* S'utilitzaran tots els marcs legals existents per fer efectiu l'enfortiment democràtic i l'exercici del dret a decidir.

Parlament de Catalunya, 15 de gener de 2013

Jordi Turull i Negre Marta Rovira i Vergés
Portaveu del GP de CiU Portaveu del GP d'ERC

Tramitació pel procediment d'urgència

Sol·licitud: Grup Parlamentari de Convergència i Unió i Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya (reg. 858).

Acord: Mesa del Parlament, 15.01.2013.

Tramesa al Ple

Acord: Mesa del Parlament, escoltada la Junta de Portaveus, sessions del 15.01.2013.

Termini de presentació d'esmenes

Finiment del termini: 21.01.2013; 09:30 h.

Acord: Mesa del Parlament, 15.01.2013.

— Proposta de resolució sobre el dret a decidir i la reforma de la Constitució

Tram. 250-00062/10

Presentació

Grup Parlamentari Socialista

Reg. 861 / Admissió a tràmit: Mesa

del Parlament, 15.01.2013

A LA MESA DEL PARLAMENT

Maurici Lucena i Betriu, portaveu del Grup Parlamentari Socialista, d'acord amb el que estableixen els articles 145 i 146 del Reglament del Parlament, presenta la proposta de resolució següent perquè sigui substanciada davant del Ple del Parlament.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La Sentència del Tribunal Constitucional, que modifica l'Estatut aprovat en referèndum per una majoria de ciutadans i ciutadanes de Catalunya, va ser interpretada per molts com la confirmació que les ànsies d'autogovern de bona part dels catalans i les catalanes no cabien ja en la Constitució Espanyola.

El nou finançament acordat el 2009, que pretenia aturar el creixent malestar fiscal català, ha estat incapaç de garantir el compliment del principi d'ordinalitat. A més, la percepció d'un exagerat dèficit fiscal s'ha vist agreujada amb motiu de la crisi econòmica.

A aquests problemes s'hi afegeix la sensació d'injustícia sobre les inversions públiques de l'Estat a Catalunya, l'acumulació d'incompliments per part dels successius Governos d'Espanya del model de finançament acordat a partir del que disposa el nou Estatut i la manca de sensibilitat suficient sobre la realitat pluricultural i plurilingüística d'Espanya. En aquest darrer aspecte cal subratllar l'inadmissible intent de l'actual Govern d'Espanya de qüestionar el model lingüístic de l'escola catalana amb més de 30 anys de vigència.

Aquest conjunt de raons aconsellen renovar el pacte constitucional i estatutari a través d'una reforma federal de la Constitució Espanyola que contempli al menys quatre aspectes especialment rellevants:

Regles: Cal resoldre de la millor manera possible la qüestió del repartiment competencial i garantir l'adequat exercici de les competències, incorporant clàusules de tipus federal que fixin els límits a l'exercici competencial de cada administració per fer realitat el principi segons el qual l'autogovern permeti el desenvolupament integral de polítiques pròpies per part de les Comunitats Autònomes, evitant al màxim el solapament competencial. En paral·lel, s'han d'enfortir i millorar els mecanismes de cooperació entre les Comunitats Autònomes, i entre elles i l'Administració General de l'Estat.

Recursos: cal incloure a la Constitució les previsions necessàries per assolir un pacte fiscal federal amb les següents característiques principals:

- a) Que la gestió, la recaptació, la liquidació i la inspecció de tots els impostos de caràcter general suportats a Catalunya correspongui a l'Agència Tributària de Catalunya, que també podrà gestionar els tributs locals quan així ho acordi amb les Administracions locals que ho desitgin.
- b) Que l'Agència Tributària de Catalunya disposi de plena capacitat i atribucions per a l'organització i l'exercici de les funcions pròpies de la gestió tributària. A aquests efectes, l'Agència Tributària de Catalunya i l'administració tributària de l'Estat establiran un consorci tributari que, presidit per un representant de la Generalitat, actuarà com a única administració tributària a Catalunya.
- c) Que la Generalitat disposi de capacitat normativa i responsabilitat fiscal sobre tots els tributs suportats a Catalunya, en el marc de les competències de l'Estat i de la Unió Europea.
- d) Que la contribució catalana a les finances de l'Estat integri la contribució a les despeses de l'Estat i la contribució a la solidaritat i als mecanismes d'anivellament.
- e) Pel que fa a l'aportació a la solidaritat i als mecanismes d'anivellament, que s'estableixin les adequades previsions per garantir que Catalunya no perdi capacitat fiscal un cop realitzada la seva contribució a la solidaritat, tot respectant de forma escrupolosa el principi d'ordinalitat.

Representació: el federalisme és una combinació d'autogovern i co-govern que requereix que les Comunitats Autònomes participin en les institucions generals de l'Estat. En aquest sentit, té especial rellevància la reforma del Senat, amb dues opcions possibles: a) una reforma de Senat per convertir-lo en Cambra territorial, o b) la seva supressió en benefici d'un Consell Federal del qual formin part delegats dels governs autonòmics. La Constitució, en aplicació del principi que estableix que les Comunitats Autònomes són Estat, ha d'establir que puguin representar-lo a l'àmbit internacional i en la Unió Europea en qüestions relatives a competències autonòmiques exclusives, adoptant els adequats mecanismes de coordinació entre elles.

Reconeixement: la reforma constitucional ha d'incorporar el reconeixement explícit i la garantia del caràcter plurinacional, pluricultural i plurilingüístic de l'Estat, deixant clar que el terme nacionalitat empara aquelles Comunitats que es consideren a si mateixes com a nacions. Així, ha de quedar clar que la Constitució empara el reconeixement de la realitat nacional catalana, dels seus símbols nacionals i de la continuïtat

històrica de les institucions de la Generalitat, aspectes que determinen una posició singular de la Generalitat en l'Estat. La reforma ha d'emparar el model lingüístic vigent a Catalunya particularment en el terreny educatiu, així com el dret a adreçar-se en català als organismes constitucionals i jurisdiccionals d'àmbit estatal, l'impuls a l'oficialitat de la llengua catalana en la Unió Europea, l'ús de la llengua catalana en el Congrés i en el Senat (o en el Consell Federal), i la presència en la UNESCO de les diverses llengües i cultures d'Espanya. Finalment, s'ha d'establir que futures reformes de la Constitució en determinats aspectes hagin de comptar necessàriament amb l'acord de les Comunitats Autònomes.

En paral·lel, i d'acord amb la voluntat expressada per una majoria de les forces polítiques presents en el Parlament de Catalunya, cal impulsar un procés negociador per fer possible que els ciutadans i ciutadanes de Catalunya puguin exercir el seu dret a decidir sobre el futur de les relacions entre Catalunya i Espanya. Aquest procés negociador ha de perseguir un gran acord que faci compatible el principi democràtic amb el principi de legalitat, des del convenciment que les lleis han de ser observades i, al mateix temps, que poden ser modificades per a millor servir a la societat. L'objectiu és assolir un acord entre el Govern de Catalunya i el Govern d'Espanya que permeti la celebració a Catalunya d'una consulta o referèndum en el marc de la legalitat, perquè els catalans i les catalanes puguin pronunciar-se sobre quin ha de ser el futur de les relacions entre Catalunya i la resta d'Espanya.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari Socialista presenta la següent:

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ

El Parlament de Catalunya,

1. Manifesta el convenciment que els ciutadans i les ciutadanes de Catalunya hauran de decidir lliurement sobre qualsevol proposta de canvi substancial de les relacions Catalunya-Espanya, acordada entre les institucions catalanes i espanyoles, a través d'un referèndum en el qual es plantegi una pregunta clara a la qual s'hagi de respondre de forma inequívoca, acceptant o rebutjant el projecte sotmès a consulta.

2. Es compromet a promoure les reformes necessàries per tal que els ciutadans i les ciutadanes de Catalunya puguin exercir el seu dret a decidir a través d'un referèndum o consulta acordat en el marc de la legalitat. En aquest sentit:

a. Insta el Govern de la Generalitat a negociar i acordar amb el Govern d'Espanya, en el termini de dos anys, les reformes legals necessàries per tal que els ciutadans i els ciutadanes de Catalunya puguin exercir el dret a decidir sobre el futur de les relacions Catalunya-Espanya.

b. Insta el Govern de la Generalitat a informar al Parlament, como a mínim cada quatre mesos, sobre l'evolució del procés negociador.

3. Proclama la necessitat d'impulsar la reforma de la Constitució per tal d'assolir un Estat federal que garanteixi el màxim autogovern per a Catalunya, ens asseguri un tracte fiscal just, i reconegui la nostra identitat i cultura nacionals en el marc de l'Estat Espanyol i la Unió Europea, conscients que un sistema de sobiranes compartides és la millor forma de gestionar les interdependències existents en el món global.

4. Manifesta la conveniència de que els grups parlamentaris impulsin la creació d'una Comissió d'Estudi per tal d'establir, en el termini d'un any, els elements que haurien de conformar una proposta de reforma constitucional, acordada per una àmplia majoria del Parlament de Catalunya per ser negociada i aprovada posteriorment en el marc de les institucions de l'Estat.

Palau del Parlament, 14 de gener de 2013

Maurici Lucena i Betriu
Portaveu del GP SOC

Tramitació pel procediment d'urgència

Acord: Mesa del Parlament, 15.01.2013.

Tramesa al Ple

Acord: Mesa del Parlament, escoltada la Junta de Portaveus, sessions del 15.01.2013.

Termini de presentació d'esmenes

Finiment del termini: 21.01.2013; 09:30 h.

Acord: Mesa del Parlament, 15.01.2013.
